

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Efter forslaget § 9 skal der betales 50 kr. for behandling af begæring om genoptagelse i henhold til retsplejelovens §§ 373 og 375. Efter § 373 kan en part, der er dømt som udebleven, begære sagen genoptaget, når han godtgør, at udeblivelsen var ham utilregnelig. I sådanne tilfælde kan det virke mindre rimeligt, at der skal betales retsafgift for behandlingen af begæringen om genoptagelse.

Efter § 375 kan en part, der uden at have afgivet svar i sagen er dømt som udebleven, begære sagen genoptaget inden en uge efter dommen.

Når de i retsplejelovens § 373 omhandlede genoptagelsesbegæring fritages for afgift, taler praktiske grunde for, at også begæring om genoptagelse i henhold til retsplejelovens § 375 fritages, idet man herved bl. a. opnår, at der ikke skal tages stilling til, om § 373 også kunne finde anvendelse.

Provenutabet ved sådan fritagelse vil ikke blive betydeligt.

Til nr. 2.

Efter forslaget § 18 indtræder afgiftspligten for fogedforretninger, herunder udpantningsforretninger, når der første gang over for fogden fremsættes begæring vedrørende kravet, det vil i praksis sige, når de pågældende afgifts- og skatterestancer begæres autoriseret til udpantning.

Det må imidlertid påregnes, at det forhold, at afgiftspligten allerede indtræder på dette tidspunkt, vil give anledning til opkrævningsmæssige vanskeligheder, særlig for så vidt angår indkomstskatten og merværdiafgiften, hvor beregning og udskrivning af opkrævninger skal foregå ved anvendelse af EDB.

For så vidt angår udpantning for skatter og afgifter til det offentlige, må det derfor anses nødvendigt i et vist omfang at udskyde tidspunktet for afgiftspligtens indtræden.

Forholdene er forskellige fra afgift til afgift. Det kan endvidere forventes, at fogdens autorisation af skatte- og afgiftsrestancer til udpantning bortfalder.

Det findes herefter mest praktisk at indføre en regel om, at finansministeren kan

bestemme, at afgiftspligten først indtræder på et senere tidspunkt end anført i § 18.

De nærmere bestemmelser herom, der vil blive udfærdiget efter forhandling med justitsministeriet, vil kunne variere fra afgift til afgift efter hver enkelt afgifts egenart, ligesom de i påkommende tilfælde lettere vil kunne ændres, f. eks. såfremt fogdens autorisation af skatter og afgifter til udpantning bortfalder.

Til nr. 3.

Efter forslaget § 20, nr. 1, er fogedforretninger afgiftsfri, når de vedrører bøder, konfiskerede værdier og sagsomkostninger i straffesager.

Det er hensigten, at der alene skal være afgiftsfrihed, når det er det offentlige, der foretager inddrivelsen, jfr. herved bemærkningerne til bestemmelsen. For at tydeliggøre bestemmelsen foreslås det, at dette anføres i lovteksten.

Til nr. 4.

Det er muligt, at udtrykket i forslaget § 28, stk. 3, „døds- og fællesboer“ vil kunne opfattes således, at det kun omfatter boer efter skiftelovens kap. 5. Det foreslås derfor, at det erstattes med „dødsboer og fællesboer“. Man opnår herved også, at betegnelsen bliver den samme som i forslaget § 30, nr. 1.

Til nr. 5.

Efter forslaget § 29, stk. 1, nr. 3, er afgiften 100 kr. i separations- og skilsmisseboer, der på første skiftesamling slutes ved forlig mellem ægtefællerne. Bosondringsboer er ikke nævnt, men det vil være naturligt at anvende bestemmelsen analogt på disse boer.

For at udelukke enhver tvivl foreslås det, at bosondringsboer indsættes i bestemmelsen.

Til nr. 6.

I forslaget § 30, nr. 1, er fastsat en minimumsgrænse for erlæggelse af skifteafgift i dødsboer og fællesboer.

Dette minimum på 10.000 kr., der hidrører fra betænkning om retsafgiftslovgivningen (betænkning nr. 377), foreslås under hensyn til den stedfundne prisudvikling forhøjet til 15.000 kr.